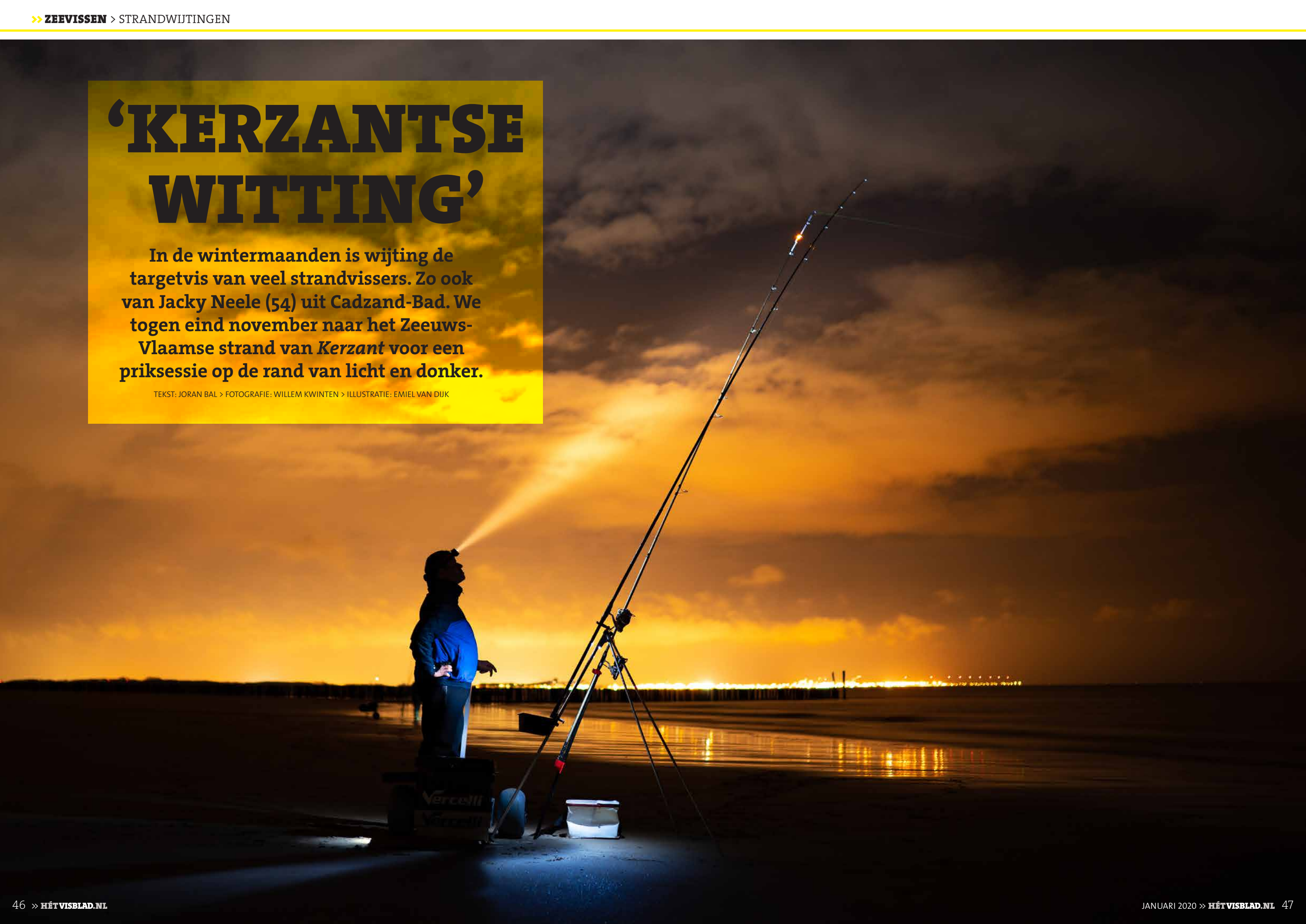

‘KERZANTSE WITTING’

In de wintermaanden is wijting de targetvis van veel strandvisser. Zo ook van Jacky Neele (54) uit Cadzand-Bad. We togen eind november naar het Zeeuws-Vlaamse strand van *Kerzant* voor een prikssessie op de rand van licht en donker.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: WILLEM KWINTEN > ILLUSTRATIE: EMIEL VAN DIJK

MATERIAAL

Hengel: lengte 450 cm, werpgewicht 150-300 gram

Molen: robuuste strandmolen 10.000 formaat

Lijn: taps toelopende lijn (van 23/00 nylon naar 57/00 nylon in de laatste 15 meter)

Onderlijn: 65/00 nylon

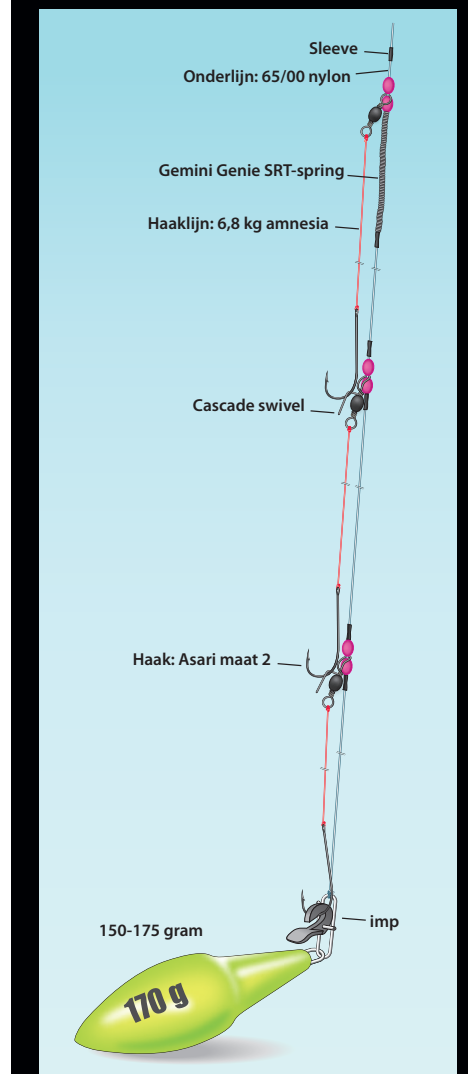
Haaklijn: 6,8 kg amnesia

Haak: Asari, maat 2 (vallen kleiner uit dan haken van andere merken)

Werpgewicht: 150-175 gram zonder ankers, felle fluorescerende kleur

Aas: tappen of zeepieren

Optioneel: zachte siliconen balletjes in fluorescerende kleuren die je over de haak op de lijn schuift voor extra drijfvermogen

“S tiekem vind ik de strandvisserij op tong mooier – en die vissoort lekkerder – maar in de zomer heb ik vanwege mijn werk in het toerisme vrijwel geen tijd om te gaan vissen. Dit jaar ben ik twee keer een avondje op de tong geweest”, zegt Jacky terwijl hij de pieren met een aasnaald op de haken rijgt en met een clip vastzet. “In de winter heb ik meer tijd om te gaan vissen, dus dan sta ik vaker aan het strand. Lekker een paar uurtjes ontspannen en mijn hoofd leegmaken. Als ik dan nog wat vang, is het helemaal geweldig. En een mooie vissoep met wijting is natuurlijk ook heerlijk”, knipoogt hij.

‘LEKKER EEN PAAR UURTJES MIJN HOOFD LEEGMAKEN, EN ALS IK DAN NOG WAT VANG IS HET HELEMAAL GEWELDIG’

BRUIN EN GROEN WATER

Vervolgens positioneert hij zich aan de waterlijn om de paternoster met een zwiep richting Engeland te dirigeren. Op een kleine honderd meter afstand ploft de montage in het water. “Voor het mooie is dat eigenlijk net niet ver genoeg. Nu lig ik in het bruine gedeelte, terwijl je in het groengekleurde water moet zijn. Net voorbij de branding is het wat dieper en houdt de wijting zich op. Zeker de grotere exemplaren zitten vaak iets verder weg. Nou ja, het tij gaat hard af – ik plan de start van mijn sessies altijd zo’n vier uur voor laagwater – dus het diepere water komt straks binnen werpbereik.” De hengel gaat in de steun en met een schuin oog op de top maakt Jacky een tweede onderlijn gereed.

VISMAAT EN LEERMEESTER

Hoewel hij pas vijf jaar vist, ziet het hele proces van pieren op de haak binden er vrij geroutineerd uit. “Dat komt door mijn vismaat daar”, wijst Jacky naar rechts. “Sjaak is behalve fanatiek wedstrijdvisser ook hengel-

sportwinkelier en hij heeft me op weg geholpen. Bijvoorbeeld met de gratis werpclinics die hij organiseert.” De stap van een beginnerssetje van € 25,- naar een meer dan behoorlijke uitrusting werd aanzienlijk versneld door de zeebaars van 54 centimeter die hij al rap ving. “Dat was me een spektakel. Met zo’n vis ben je meteen *hooked*.” Nadat de tweede onderlijn te water is gegaan, meldt zich op hengel nummer één een scholenbaarsje. “Zijn we in ieder geval van de nul af”, lacht Jacky waarna hij de vis snel terugzet.

KORTE, FELLE TIKKEN

De invallende duisternis maakt het noodzakelijk de hoofdlampen op en aan te zetten. Waar vismaat Sjaak met allerlei fluorescerende materialen aan de slag gaat – wijting is een nieuwsgierige vis die felle kleuren wel kan waarderen – houdt Jacky het simpel. “Dat soort gadgets laat ik aan de pro’s over. Ik vertrouw erop dat ze mijn pieren zo ook wel vinden.” Toch komen de eerste ‘wittingen’ (we zitten immers vlakbij België) bin-

>>

VIS & SEIZOEN: WIJTING

Het wijtingseizoen start grofweg wanneer de nachttemperatuur onder de 10 °C duikt. Doorgaans komt de wijting vanaf oktober onder de kust om hier op garnalen te jagen. Zolang de vorst wegblijft – een ijzige oostenwind en strenge vorst zijn funest voor de vangsten omdat de wijting dan achter de garnalen aan naar dieper water trekt – kun je de hele winter door wijting vangen. De grootste vissen worden in de regel aan het begin (oktober/november) en einde van het seizoen (maart/april) gevangen. Hebben we een koud voorjaar, dan kun je zelfs tot in mei nog wijting vangen.

Langs vrijwel de gehele Nederlandse kust – inclusief Ooster- en Westerschelde, met uitzondering van de ondiepe Waddenzee – maak je kans op wijting. Gekende stekken zijn pieren, kades, havenhoofden, golfbrekers en plekken met diep water (minimaal 6-8 meter) binnen werpbereik. In diep water kun je zowel overdag als in het donker wijting vangen, maar in ondiep en helder water hebben de donkere uren duidelijk een streepje voor.

nen over rechts. Gespannen tuurt de *Kerzantenaar* naar zijn hengeltoppen. “Met de wind en golven is het soms nog best lastig om aanbeten te herkennen. Dan draai ik om de tien minuten mijn lijnen binnen.” De bescheiden branding deze avond laat echter voldoende ruimte om twee korte, felle tikken te herkennen. Het signaal om te kijken of er wat aan de haak hangt.

VERSE HAP SERVEREN

Dat zijn twee wijtingen, maar die zitten wel aan de haak bij de buurman. “Door het afgaande tij loopt de stroming naar links en in het donker wijken mijn worpen vaak iets af naar rechts”, verklaart Jacky de situatie. Snel voorziet hij zijn haken van verse pieren. “Als het

Schroefpotjes zijn handig om losse materialen compact op te bergen.

Fluorescerende werpgewichten kun je 'opladen' door ze te beschijnen met een lamp.

aas er niet meer mooi uitziet of wat wankel op de haak zit, vervang ik de tappen of pieren. Je wilt de klandizie toch een mooi bordje serveren”, zegt de horecaman met een knipoog. De verse hap betaalt zich niet veel later uit middels een dikke wijting van 34 centimeter. Die gaat mee voor in de pan. “Het vangen van je eigen maaltijd is een mooie bonus op de tijd voor jezelf die het vissen biedt. Het fileren en bereiden van de vis is deel van de fun en maakt het totaalplaatje extra interessant.”

PRIMA PLANNING

De drie uur durende sessie vliegt in een mum van tijd voorbij. “Je bent continu bezig bij het strandvissen: haken beazen, werpen, lijnen binnendraaien, verse onder-

lijnen prepareren. En met wat geluk kun je ook regelmatig vis onthaken”, zegt Jacky terwijl hij een doublet wijtingen het strand op manoeuvreert. “Deze aanbeet had ik niet eens gezien. Dat gebeurt vaker als het kleinere vis – onder de minimummaat van 27 centimeter – betreft. Daarom is het altijd goed om met een zekere regelmaat je onderlijnen te checken en (indien van toepassing) de ondermaatse vis snel weer terug te zetten.” Als na afloop de vangst die mee naar huis gaat wordt gekuist, tellen we zo’n acht mooie, maatse wijtingen op een totaal van zeker het dubbele aantal vissen. “Ook als je niet heel veel tijd hebt om te gaan vissen, kun je met een beetje goed plannen toch een mooie avond aan het strand beleven”, besluit Jacky tevreden.

Tappen zijn dankzij het sterke geurspoor topaas voor de wijting. Bij tappen verwijder je de kop, waarna je de worm leeg strijkt om de ingewanden te verwijderen. Knip de staart af (die zit vol met zand) en rol de tap in keukenpapier. Wikkel dit in aluminiumfolie om de boel luchtdicht te verpakken en je kunt het aas in de koelkast zo’n tien dagen vers houden. Invriezen is ook een optie, mits je ze apart van elkaar in keuken- of krantenpapier rolt. Vers ingevroren tappen zijn net zulk goed aas als verse tappen: hoe ouder de tap, hoe taaier het vel en des te sterker de geur.